

1895-09-07

SENDER

Hildegard Wittrup

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Fredericia

Archive:
Mappe 21 nr. 25

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Da Brødt ijerly 14 Uger i den Mar og det
gudlyk hvidmørke sort Soger og Sogerind som
jeg hader umiddelbart mig af. Men hader
og lykkes det mig at gøre, hvis du kan hader hende
Lykke, for alle dem, der
og jeg et Sog i den Mar og det
fra den hvide Skæppe.

Min egen kære Sami! Jeg ved,
jeg vil tænke paa Dig saameget
i Morgen, og jeg vil, at Du
skal vide det. Derfor sender jeg
Dig disse Linier forat ønske
Dig rigtig af Hjertet til
Lykke! Gud give Dig et godt
og blidt Aar med Frøst for
den store Sorg, det forrige bragte
Dig; og gid han, der er den
eneste, som kan hjælpe os alle,
vil holde Skyerne borte fra
Din Himmel, saa at Du atter

kan finde lidt Selskab og
Glæde. Du var mestaget og
lidende, da jeg sidst så dig,
og jeg har ofte bebrejdet mig,
at jeg talte så ligesid af
mit Hjerte til Dig; jeg burde
have ventet, til Du havde
det lidt bedre. Men da Du
selv bad mig derom og tilføjede,
at det maaske netop kunde
hjælpe Dig, at jeg talte ud, så
gjorde jeg det, fordi jeg kunde
sige mig selv, at Du absolut maatte
have mærket, der var kommen
noget mellem os, og det kunde
maaske ogsaa bidrage til, at Du

var bedrøvet og nervøs. Og ikke sandt,
min kære Tante Mine, det er langt
bedre at hale rent ud, naar noget
piner én, og man mærker, at
Bitterheden begynder at erobre
en Plads i Hjertet. Er det overfor
Mennesker, man ikke holder af,
så tier man; er det derimod
Mennesker, man virkelig holder
af, så mærker det, naar noget
kommer én imellem, og så kan
i alle Tilfælde sig ikke lade
det gaa, som om intet var i
Vejen. Jeg var så glad over at
have talt med Dig, jeg spek,
at den Plads, Du altid har
haft i mit Hjerte, den havde du

beholdt; og Du har altid været
god og kordig og deltagende over
for Johannes og mig. Tak derfor,
fordi Du har den Samtale, vi
sidst havde, så godt og sødt,
jeg skal aldrig glemme Dig det.
Selv om vi rejser langt bort nu
snart, så vil vi dog haabe for
ad vare at mødes og ses; og i
Mellemtiden må vi da høre lidt
fra hinanden, ikke sandt?
Jeg har fulgt mit Hjertes Stemme
og fyldt dette Brev med det,
der optog mine Tanker, naar de
søgte Dig; det var maaske uheldig
valgt, men Du vil kunne forstå
det, det ved jeg, og Du vil ikke
blive vred eller ked derover. Berog
og nu dette Brev til Du, eller gem det,
at ingen ser det, jeg vilde gerne det blev
mellemløst så det.